

Mindretal Nr. 4 (Bue Bjørner) udtaler, at det „maa modsætte sig Gennemførelse af en statsautoriseret Tipstjeneste; ikke mindst i Betragtning af, at Lovforslaget — med eller uden de af det socialdemokratisk-konservative Flertal foreslaaede Ændringer —, om det ophøjes til Lov, vil binde Staten til i et længere Aaremaal at opretholde denne Lovgivning, om hvis Berettigelse Meningerne allerede nu staar stærkt delte.

Heller ikke de af de øvrige Mindretal stillede Ændringsforslag om yderligere direkte Statsstøtte til Idrætten kan Mindretallet medvirke til at gennemføre.“

Af *Finansministeren* stilledes Ændringsforslag til §§ 9 og 10 samt om Indføjelse af § 11 i Lovforslaget, hvilket skete med Tilslutning fra Udvalgets Flertal.

Uden for Betænkningen stillede endelig *Alfred Jensen* (D. K.) m. fl. til 2. Behandling et Ændringsforslag, hvorefter Selskabets Afgift til Staten skulde bortfalde.

Som Begrundelse for, at han nu — i Modsætning til i 1946—47, da han selv fremsatte et Tipnings-Forslag, der ganske vist ikke var helt enslydende med det foreliggende — gik imod Tipningen, pegede *Thorkil Kristensen* (V.) paa, at der var kommet nye Oplysninger frem angaaende Idrættens Behov, Kontingenternes Størrelse og Stemningen blandt Idrættens egne Udøvere. „Det maa,“ udtalte han, „erkendes, at der burde have foreligget flere Oplysninger om disse Ting, før jeg fremsatte Lovforslaget første Gang i Fjor. Udvalgsbehandlingen i Aar har vist, at de Oplysninger, der dengang stod til min Raadighed, ikke har været tilstrækkelige. De Undersøgelser, der har været foretaget forud for Lovforslagets Fremsættelse i Foraaret 1947, har ikke været tilstrækkeligt dybtgaaende og omfattende; det kan man se efter de Oplysninger, vi har faaet i det nedsatte Udvalg. Ansvar for, at disse Ting ikke var tilstækkeligt kulegravet i Fjor, er naturligvis mit, og jeg beder det høje Ting modtage en Undskyldning herfor. Imidlertid viser jo det, der her er sket, Værdien af en indgaaende Behandling af en Sag fra Rigsdagens Side; det viser, at det har en Værdi, at en Sag bliver drøftet indgaaende i et Udvalg, at der til dette Udvalg kan komme Deputationer, der fremsætter de forskellige Synspunkter. Det viser Værdien af, at en Sag ligger fremme til offentlig Debat i lang Tid. Det er derfor efter min Mening ud fra demokratiske Synspunkter tilfredsstillende, at man paa denne Maade faar konstateret, at Rigsdagen gennem sit Arbejde med en Sag virkelig kan bidrage til at faa den frem i større Klarhed.

Konklusionen af mine Overvejelser bliver altsaa den, at det i Betragtning af de Oplysninger, jeg har gjort Rede for, ikke vil være rimeligt at sætte det store og stærkt omstridte